

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ด้วยพระอัจฉริยภาพในการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของประเทศไทยจึงได้พระราชทาน
แนวทางเกษตร "ทฤษฎีใหม่" สำหรับเกษตรกรผู้เปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของประเทศไทย โดยใช้
วิธีการจัดการทรัพยากรระดับไร่นาอย่างเหมาะสม การจัดสรรการใช้ประโยชน์ในที่ดิน การ
จัดสร้างแหล่งน้ำในที่ดินสำหรับการทำเกษตรแบบผสมผสานให้ได้อย่างเพียงพอ โดยให้
เกษตรกรทำการปลูกพืชหมุนเวียนและหรือปลูกพืชไว้ให้หลายหลาภานิด บนพื้นที่เดียวกันอย่างที่
เรียกว่า ไร่นาสวนผสมหรือเกษตรผสมผสานเพื่อเฉลี่ยความเสี่ยงไม่ให้เกิดความเสียหายเมื่อสภาวะ
ตลาดหรือสภาพแวดล้อมเกิดความแปรปรวนหรือวิกฤติ ทำให้เกษตรสามารถเลี้ยงตัวเองได้ ให้มี
รายได้ไว้ใช้จ่ายและมีอาหารไว้บริโภคตลอดปี มุ่งสู่การผลิตทางเกษตรกรรมที่ยั่งยืนสำหรับ
เกษตรกรชาวไทยในอนาคต ปัจจุบันเกษตรกรในหลายพื้นที่ได้ดำเนินการอย่างแพร่หลาย
โดยเฉพาะเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยซึ่งมีพื้นที่ทำกินส่วนใหญ่แห้งแล้ง ดิน
ขาดความชุ่มชื้น ผลผลิตทางการเกษตรต่ำ เกษตรกรมีรายได้น้อย ประกอบกับการประสบภัย
ปัญหาการจัดการ โรคและแมลงศัตรูพืชซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งต่อการประกอบอาชีพทางการ
เกษตรทั่วทุกภาคของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการผลิตพืชไร่ พืชผัก ไม้ผล ไม้ดอกและไม้
ประดับ เป็นต้น

การน้อมนำแนวคิดการเกษตรตามทฤษฎีใหม่ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจ
พอเพียงตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งหลักการและกระบวนการทางสังคม ทำให้
เกิดการพัฒนาสุขภาวะชุมชนท้องถิ่น ขยายเครือข่ายเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาชีวิค
ความสามารถในการผลิตและบริโภคอย่างพออยู่พอกินขึ้นไปถึงขั้นแปรรูปอุตสาหกรรมครัวเรือน

สร้างอาชีพและทักษะวิชาการที่หลากหลายบนพื้นฐานเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจ
พอเพียงเป็นเศรษฐกิจที่เพียงพอ กับตัวเอง พัฒนาขึ้นมาจากการฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มี
อยู่ภายในประเทศและการคัดสรรเรียนรู้จากโลกภายนอก เศรษฐกิจพอเพียงให้ล้าดับความสำคัญ
ของ "คุณค่า" ซึ่งมีความผูกพันกับ "จิตวิญญาณ" มากกว่า "มูลค่า" การเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่
สามารถเป็นต้นแบบการคิดในการผลิตที่ดีได้ โดยการผลิตนี้มุ่งให้เป็นอาหารประจำวันของ
ครอบครัวและเพื่อจำหน่ายเพื่อให้มีพอดีเพียงในการบริโภคตลอดปี เป็นการผลิตที่ต้องอาศัยปัจจัยใน

การผลิต ซึ่งจะต้องเตรียมให้พร้อม เช่น ที่ดิน น้ำ แรงงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอยได้อย่างเต็มที่ เป็นการผลิตที่ต้องรู้จักพอ รู้จักประมาณตน สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหา ได้ลงมือทำให้ เห็นได้จริง เมื่อว่างครั้งจะพบกับอุปสรรค ความล้มเหลวนานัปการ แต่ก็สามารถผ่านพ้นและพยายาม ด้วยตนเองทั้งสิ้น ประสบการณ์เหล่านั้นจะเป็นเป้าหมายหลอมให้ชาวบ้านแข็งแกร่ง นำ ชุมชนพัฒนาสู่การเรียนรู้อย่างยั่งยืน ได้ตลอดไป

1.2 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อศึกษาการต่อยอดการจัดการผลิตพืชตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) เพื่อศึกษาการต่อยอดการจัดการผลิตสัตว์ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) เพื่อศึกษาการต่อยอดการจัดการด้านประมงตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 ขอบเขตของงานวิจัย

- 1.2.1 การศึกษาทำในพื้นที่ หนองบ่อ อ.บربีอ จ.มหาสารคาม โดยเน้นการจัดการพืช สัตว์ และ ประมง
- 1.2.2 ผู้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกษตรกรจำนวน 50 ราย, คณะครุโรงเรียนในหมู่บ้าน 6 โรงเรียน, องค์การบริหารส่วนตำบล 2 ตำบล, ผู้นำชุมชน 50 ราย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 เกษตรกรใน ต.หนองบ่อ อ.บربีอ สามารถประกอบอาชีพการเกษตร ทางด้านการ จัดการพืช การจัดการสัตว์และ ประมง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.4.2 ได้ศูนย์เรียนรู้การเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเพื่อเป็นที่ถ่ายทอดกิจกรรม ด้านนี้